

ที่ อบ ๐๐๑๙/๐๓๒๕๑

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๔๐๐๐

๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง บทความกฎหมายน่ารู้

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง “หนังสือบอกกล่าวทวงถาม” โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำ และเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษา เป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

ในการนี้ จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโอกาส และช่องทางต่างๆ ตามที่เห็นสมควรต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

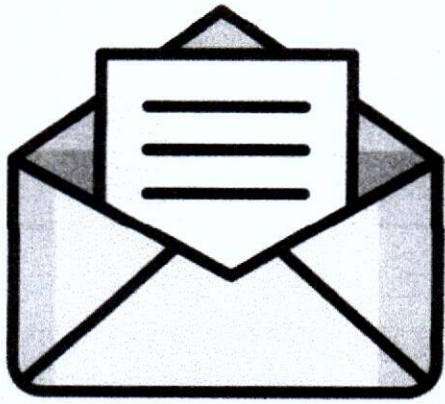
ขอแสดงความนับถือ

(นายพิสคาร ประดา)
พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

“หนังสือบอกกล่าวทวงถาม”

หนังสือบอกกล่าวทวงถาม (notice) เป็นการส่งจดหมายให้อีกฝ่ายปฏิบัติตามหน้าที่ สิทธิ ที่กฎหมายกำหนด ภายใต้เงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ขอให้ติดต่อกลับมาเจรจาชำระหนี้ ขอให้ชำระหนี้ หรือ ส่งเพื่อแสดงเจตนาบอกเลิกสัญญา โดยมีกำหนดระยะเวลาไว้ให้ปฏิบัติตามแน่นอน อาจจะเป็น ๗ วัน ๑๕ วัน หรือ ๑ เดือน เป็นต้น ถ้าอีกฝ่ายไม่ทำตามตามที่ขอกภายในระยะเวลาที่กำหนดก็จะมีกรดำเนินการตามกฎหมายต่อไป โดยปกติแล้ว การฟ้องคดีไม่จำเป็นจะต้องมีการบอกกล่าวทวงถามก่อนฟ้องคดี เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า จะต้องมีการบอกกล่าวก่อนฟ้อง แต่ทั้งนี้เป็นการให้โอกาสลูกหนี้และหาข้อยุติก่อนนำคดีไปสู่ศาลนั่นเอง นอกจากนี้ การส่งหนังสือบอกกล่าวทวงถามก่อนฟ้องคดีก็เป็นสิ่งที่ทำแล้วจะเกิดผลดีกับเจ้าหนี้เองด้วย

การบอกกล่าวทวงถาม ถ้าไม่มีกฎหมายบังคับให้ทำเป็นหนังสือ ก็สามารถบอกกล่าวทวงถามโดยวาจา หรือ บอกกล่าวทวงถามเป็นหนังสือทางไปรษณีย์พร้อมใบตอบรับก็ได้ ซึ่งในคดีแพ่งการมีพยานหลักฐานเป็นเอกสาร หรือวัตถุจะมีน้ำหนักมากกว่าการสืบพยานบุคคล ถ้าส่งหนังสือบอกกล่าวทวงถามหนีไปแล้วคู่กรณีไม่ยอมรับทั้ง ๆ ที่จะรับก็ทำได้ หรือ มีผู้รับไว้แทนได้แต่ก็ไม่มีใครยอมรับจดหมายไว้ ก็ถือว่าอีกฝ่าย “ได้รับทราบ” แล้ว จะมาอ้างว่าไม่รู้ ไม่รับรู้ไม่ได้

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๙๔/๒๕๕๓ พิพากษาว่า “ก่อนฟ้องคดีล้มละลายโจทก์ได้มีหนังสือทวงถาม ให้จำเลยชำระหนี้ตามหนังสือลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๘ เจ้าหนี้ที่ไปรษณีย์ได้นำหนังสือดังกล่าวไปส่งให้จำเลย ที่บ้านเลขที่ ๕/๖๑๙ อันเป็นภูมิลำเนาของจำเลย แต่ไม่พบจำเลยและไม่มีผู้ใดรับไว้ เจ้าหนี้ที่ไปรษณีย์จึงมีหนังสือ ให้จำเลยไปรับหนังสือดังกล่าว แต่จำเลยไม่ไปรับหนังสือภายในกำหนด เจ้าหนี้ที่ไปรษณีย์จึงส่งหนังสือคืนแก่โจทก์ หลังจากนั้นในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ โจทก์มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้อีกครั้งหนึ่งโดยส่งให้แก่จำเลย ตามภูมิลำเนาดังกล่าว ปรากฏว่ามี อ. ซึ่งระบุว่า เป็นയാของจำเลยเป็นผู้รับไว้แทน ดังนั้น จากพฤติการณ์ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าโจทก์ได้มีหนังสือทวงถามให้จำเลยชำระหนี้โดยส่งไปยังภูมิลำเนาของจำเลยตามแบบรับรองรายการ ทะเบียนราษฎรอันเป็นการส่งอย่างเป็นทางการแล้ว แต่เหตุที่เจ้าหนี้ที่ไปรษณีย์ไม่สามารถส่งหนังสือทวงถามให้แก่ จำเลยได้ในครั้งแรกเกิดจากการที่จำเลยหลีกเลี่ยงไม่ไปรับหนังสือดังกล่าวภายในกำหนด จึงถือว่าจำเลยได้รับ หนังสือทวงถามให้ชำระหนี้ครั้งแรกด้วยแล้ว”

ดังนั้น เมื่อลูกหนี้ผิดนัดชำระหนี้ ก็ควรส่งหนังสือบอกกล่าวทวงถามให้ลูกหนี้เพื่อจะได้มาตกลงกันก่อน ซึ่งอาจได้ข้อยุติโดยไม่ต้องนำคดีไปฟ้องต่อศาล และกรณีส่งหนังสือบอกกล่าวทวงถามแล้วไม่มีผู้รับ หรือปฏิเสธ การรับก็ยังสามารถฟ้องคดีได้ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

นางสาวมธุรดา บุญเอก นิตติกร

เรียบเรียง

นายธีระพล คูคีต ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ตรวจทาน